

βε την παρακαταθήκη μέσω πληρεξουσίου της («ἐπιτρόπου»).

Δεν απαντά αλλού στους κώδικες της Κ η ενεχυρίαση παρακαταθήκης ή ενεχύρου. Η εγγραφή αυτή αποτελεί εξαίρεση που ίσως οφείλεται στο έκτακτο γεγονός της πυρκαγιάς, η οποία κατέστρεψε την οικοσκευή και τα προσωπικά είδη (τζάβαλα) του οφειλέτη.

στ. 21-25 «Ενθύμηση» του συντάκτη, που αφορά στον πρώτο γνωστό Νοτάριο της Κ, Νικόλαο ή Νικόλτζο Χρίστου ή Χριστιανίτζα ή Χριστιανιτζόπουλο².

1. Βλ. ΕΚΣ, σ. 205 και σημ. 241.

2. Βλ. αν. Μέρος Α', εγγρ. 4 σημ. 13. Η επιγραφή στον τάφο του, μέσα στη ρωμαιοκαθολική εκκλησία της Παναγίας στη Murghihatta της Καλκούτα, έχει ως εξής: «*Hic Jacet Nicholaus Christianitza, Natione Graecus, in Transilvania vir sincerae fidei Deum et in Homines, obiit aetatis suae anno XXXVII aerae Christianae MDCCXIII, XVIII Augusti Nacientes moritur*» (18 Αυγούστου 1713). Κατά τον P. B. Norris (Nicachi), *Ulysses in the Raj*, London [BACSA] 1992, σ. 19, που δημοσιεύει την ταφική επιγραφή, είναι το αρχαιότερο γραπτό τεκμήριο για τους έλληνες εμπόρους στην Ινδία. Την υπόδειξη και φωτοτυπία του βιβλίου οφείλω στην κυρία Ελένη Αμπατζή, την οποία ευχαριστώ θερμά και από τη δέση αυτή. Σύμφωνα με την επιγραφή, ο Νικόλτζος Χριστιανίτζα είχε ως τόπο κατοικίας την Τρανσυλβανία και γι' αυτό ίσως θεωρήθηκε ρωμαιοκαθολικός («*sincerae fidei*») και τάφηκε μέσα στο ναό. Στην πραγματικότητα, ήταν Ορθόδοξος από το Αλβανιτοχώρι, γεγονός που ενδεχομένως απέκρυψαν οιπραματευτές με τους οποίους πήγε στην Ινδία –ή αυτοί με τους οποίους συναλλασσόταν εκεί–, και οι οποίοι ζήτησαν να ταφεί. Ορθόδοξος ναός λειτούργησε στην Καλκούτα πολύ αργότερα, το 1780, σύμφωνα με τον P.B. Norris (ό.π., σ. 15, 37 επ.), απόγονο Ελλήνων της Καλκούτα (ό.π., 146), οι οποίοι κατάγονταν από τη Φιλιππούπολη και σχημάτισαν εκεί με άλλους φιλιππουπολίτες την πρώτη ελληνική παροικία, αρκετά χρόνια πριν αποκτήσουν ναό.

18

1684/Ι/7

χ. Ιωάννη Αδάμη

976/φ 181v

Πρακτικό. Μεταφορά χρημάτων για λογαριασμό τοπικού αξιωματούχου, με ευθύνη της Κ. Εντολή.

// || φύλλ. ||

Υπόμνημα κθ'.

²/ || 136. || Εἰς τοὺς 1684. Ἰαννουαρίῳ 7. Κατέμπροσθεν³ / τῶν Πραγματευτῶν τῶν συναυλιζομένων εἰς Κάστρον⁴ / Σιμπῖνι, ὁ νῦν Προεστὼς κὺρ Θεοδωρῆς

Παγούνη ⁵ / ἐνώπιον τῶν ὑποκάτωθεν γεγραμμένων, ἐλθόντ(ος) ⁶ / τοῦ κὺρ Δημητρίου Νικολάου ἐκ Μπρασσοβò, ἐπα-⁷ / ρέστησεν αὐτόν πρ(ὸς) πά- ντας μετὰ καλῆς συνειδήσε-⁸ / ως, δηλονότι κάποια φλουρία τὸν ἀριθμόν 160. ἤγουν ⁹ / ἑκατὸν ἐξήντα, τὰ ὅποια τὰ εἶχεν δώση ὁ Ἄρχων Τέ-¹⁰ / λεκι Μιχάλης¹, νὰ τὰ στείλουν εἰς τὴν Λεχίαν, εἰς ¹¹ / χεῖρας κάποιου Σχώτη² / Ἰγκλέζου:/ τὸ ὄνομα Βέλι-¹² / μπρη, Λοιπὸν ὁ νῦν Προεστὼς μας κύρ Θεοδωρῆς ¹³ / Παγούνη τὰ ἔδωσεν εἰς χεῖρας τοῦ ἄνωθεν εἰρημέ-¹⁴ / νου Δη- μητρίου Νικολάου, ἵνα μετὰ καλῆς κυβερνή-¹⁵ / σεως, νὰ τὰ ἀποδώσῃ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἄνωθεν Σώ-¹⁶ / τη Βελιμπρῆ, καὶ ἐσημειώσαμεν διὰ ἔνδειξιν. ¹⁷⁻²⁰ / χρῆστ(ος) νικολάου. Πάλκος θεοδώρου. Θεοδωράν(ος) μάρτυρας. Χρήστ(ος) στρατοῦ. Γεώργης χρήστου μάρτυρας [υπογραφές χ.γρ.]. ²¹ / Τὰ ἄνωθεν εἰρημένα φλουρία, τὰ ἐνεχείρισεν ὁ κύρ ²² / Δημήτρης Νι- κολάου τοῦ ἄνωθεν εἰρημένου Βελίμπρη ²³ / σῶα καὶ ἀνέλλειπα, καὶ εἶχεν φέρη καὶ Κβιτάντζια πῶς ²⁴ / τὰ ἐνεχείρισεν κ(α)τ(ὰ) τὴν προσταγὴν τους, καὶ ἐδόθη ²⁵ / ἡ Κβιτάντζια εἰς χεῖρας τοῦ Προεστοῦ τῆς Κομπά-²⁶ / νι- ας:—

στ. 6-7 «ἐπαρέστησεν...» : Παρουσίασε —ή ἔδωσε συστάσεις— στα μέλη της διοικήσεως της Κ για τον εντολοδόχο Δημήτρη Νικολάου, διότι αὐτός ἦταν ἀπὸ τὴν κομπανία τοῦ Μπρασόβ.

στ. 8-16 Ἡ καταχώριση τῆς ἐντολῆς παρουσία παρέδρων τῆς Κ ἐγίνε για λόγους δημοσιότητας, ἀποδεικνύοντας ἔτσι τὴ συναίνεσή τῆς, τόσο για τὴν ἐντολή ὅσο και για τὴν ἐπιλογή τοῦ ἐντολοδόχου.

στ. 23-24 Ἡ ἀπόδειξη («κβιτάντζια») τῆς καταβολῆς παραδίδεται στὴν Κ για να ἀπαλλαγεί ο ἐντολοδόχος ἀπὸ τὴν ευθύνη.

1. Βλ. δοσοληψίες τοῦ με τα μέλη τῆς Κ, ἀν. Μέρος Α', ἐγγρ. 17α, στ. 35.

2. Σχώτης καὶ Σώτης, ἀπὸ το γερμ. Schott=Σκωτσέζος.

19

1683/X/14

976/φ 182r

χ. Ἰωάννη Αδάμη

Πρακτικό. Εκποίηση ἀπὸ τὴν Κ ἐμπορεύματος ἀποβιώσαντος μέλους τῆς.

// Ὑπόμνημα λ'. // φύλλ. II

² / Ἐν ἔτει 1683. μηνὶ Ὀκτωβρίῳ 14. Γράφομεν διὰ II 134. II ³ / ἐνθύμησιν, διὰ τὸν συγχωρημένον Γιάννην Σαφραν-⁴ / τζὴν ἀπὸ τὰ Φ<ο>καστανὰ, τὸ πῶς τὸ πρᾶγμα τοῦ ἦτον ⁵ / 2½ μεριαῖς¹ Μουσούλια κόκινα, καὶ ὁ ἀριθμ(ὸς)